T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2018 / 236
KARAR NO : 2018 / 381
KARAR TR : 25.6.2018

ÖZET : Orman İşletme Müdürlüğü/Şefliği hudutları dâhilinde bulunan çöplük alanında meydana gelen orman yangını nedeniyle idare zararının oluşmasında, gerekli tedbiri almayan, gözetim ve denetimi yapmayan davalı Belediyenin kusuru bulunduğundan bahisle, zarar miktarının tazminine karar verilmesi istemiyle açılan davanın İDARİ YARGI YERİNDE görülmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : Orman Genel Müdürlüğünü izafeten Fethiye Orman İşletme Müdürlüğü
Vekili : Av. B.G.
Davalı : Fethiye Belediye Başkanlığı
Vekili : Av. B.G.

O L A Y : Davacı vekili dilekçesinde; Kemer Orman İşletme Müdürlüğü Orman İşletme Şefliği hudutları dahilinde bulunan Kayacık Köyü, Düzçam-Çırpı çöplüğü mevkiinde, 274 numaralı bölmede 29/10/2003 günü meydana gelen Orman yangını nedeniyle 25.735.954.000.TL. İdare zararı oluştuğunu; davalılar hakkında; gerekli tedbirli almayarak, gerekli gözetim ve denetimi yapmamaktan, düzensiz çöp dökerek Orman yangınına sebebiyet vermekten dolayı cezalandırılmak üzere 13.11.2003 tarihinde Fethiye C.Savcılığına ihbar niteliğinde yazılı suç duyurusunda bulunulduğunu; Kurumun, orman yangın söndürme giderleri(işçilik prim gideri, iaşe giderleri, akaryakıt gideri, arazöz, dozer, treyler ve helikopter giderleri vb.) olarak 10.594.474.000. TL. zarara uğradığını; Borçlar Kanununun 41. maddesine göre, haksız surette kuruma verilen bu zararın, haksız fiil/ suç tarihinden itibaren tespit ve tahsilinin gerektiğini; orman yangınında müvekkili kurumun 11 yaşında 4980 kızılçam fidanının yandığını; 6831 Sayılı Orman Yasasının 112/B maddesine göre, 7.599.480.000.-TL. fidan bedelinin tahsilinin gerektiğini; ayrıca yangında, 3.0 hektar alanın yandığını, müvekkilinin 6831 sayılı yasanın 114 madde kapsamında 7.542.000.000.TL. ağaçlandırma gideri zararının oluştuğu ifade ederek; davalının sorumlu olduğu Orman yangını nedeniyle doğan toplam 25.735.954.000.-TL. idare zararının olan olay tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davalıdan tahsiline; fazlaya ilişkin haklarının saklı tutulmasına karar verilmesi istemiyle, 22.10.2004 tarihinde hakem sıfatıyla, adli yargı yerinde dava açmıştır.

Fethiye 1. ve 2. Asliye Hukuk Mahkemelerinin, birbirlerini karşılıklı olarak görevli gördüklerinden dolayı gönderme kararı vermeleri üzerine; Yargıtay 17.Hukuk Dairesi: 25.12.2009 gün ve E:2009/5106, K:2009/8925 sayı ile "(…) 3533 Sayılı Mecburi Tahkim Yasasının 4. maddesinde, kamu kuruluşları arasında çıkan uyuşmazlıkların, o yerdeki yüksek dereceli hukuk mahkemesi başkanı veya hakimi tarafından çözümleneceği hüküm altına alınmıştır. Bu durumda, uyuşmazlığın yapılan araştırmaya göre yüksek dereceli Asliye Hukuk Mahkemesi Hakimi olan Rukiye Özer'in (38581) yetkili olduğu Fethiye 1. Asliye Hukuk Mahkemesinde görülüp, sonuçlandırılması gerekmekte olup, kıdemli hakimin değişmesi durumunda mahkemeler arasında gönderme kararı yerine o yerdeki kıdemli hakimin davaya girmesi sağlanarak yargılamaya devam edilmelidir.

SONUÇ: Yukarıda belirtilen nedenlerle; H.Y.U.Y.'nın 25. ve 26. maddeleri gereğince Fethiye 1. Asliye Hukuk Mahkemesinin YARGI YERİ OLARAK BELİRLENMESİNE…" karar vermiştir.

Fethiye 1.Asliye Hukuk Mahkemesi, 18.5.2012 gün ve E:2010/125, K:2012/276 sayı ile uyuşmazlığın esasını inceleyerek; mevcut dosya kapsamına göre davaya konu yangın olayının davalının kullandığı çöp döküm yerinden kaynaklandığının sabit olduğu, Yerleşik Yargıtay uygulamasına göre Borçlar Kanununun 58. maddesindeki sorumluluğun, objektif özen yükümlülüğüne aykırılıktan doğan "ağırlaştırılmış" bir kusursuz sorumluluk hali olduğu, davalı belediyenin çöp döküm yerinin bu madde kapsamında imal olunan şeyler kapsamında değerlendirilmesi gerektiği ve tehlike arzeden çöp döküm işinin yapılmasındaki ve çöplerin döküldüğü yerin bakım ve işletilmesindeki eksikliklerden dolayı davalı belediyenin anılan madde uyarınca kusura dayanmayan (objektif) sorumluluğunun bulunduğu gerekçesiyle, davanın kabulü ile, 27.341,09 TL davacı orman idaresi zararının 25.735,95 TL' sinin haksız fiil tarihinden, 1.605,14 TL' sinin ise ıslah tarihi olan 19.12.2011 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davalıdan alınarak davacıya verilmesine karar vermiş; kararın davalı tarafça temyiz edilmesi üzerine, Yargıtay 4. Hukuk Dairesi; 21.4.2016 gün ve E:2015/16302, K:2016/5437 sayı ile 3533 sayılı Kanun'un 6. maddesine göre, bu Kanun uyarınca verilen kararların temyiz edilebilme niteliği olmayıp, sadece itirazının mümkün bulunduğu, bu nedenle dilekçenin itiraz niteliğinde olduğunun kabulüyle isteğin hakemce incelenmesi gerektiğinden bahisle dosyanın geri çevrilmesine karar vermiştir.

FETHİYE 1.ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ HAKEM SIFATI İLE: 24.8.2016 gün ve E:2010/125, K:2012/276 sayı ile "(…)Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin 2013/2227 esas 2013/19952 karar sayılı ilamı "Dava, haksız fiilden kaynaklanan tazminat istemine ilişkindir. Yerel mahkemece açılan davanın kısmen kabulüne karar verilmiş; hüküm, davacı vekili tarafından temyiz edilmiştir. Davacı, Mersin ili, Çamlıyayla İlçesi, Sebil Beldesi, Körüklük mevki 175 ve 188 nolu bölmede bulunan devlet ormanında yangın çıktığını, yapılan incelemelerde yangının davalı Belediyece çöplük olarak kullanılan arazide çöplerin gaz sıkışması sonucu yanması ve rüzgarın etkisiyle ormanlık alana ateş sıçraması

neticesinde meydana geldiğinin anlaşıldığını ve davalı idarece yangının önlenmesi için etkin önlemler alınmadığını iddia ederek uğranılan zararın davalıdan tazminini talep etmiştir. Davalı idare, yangının çöplükten çıktığına dair hiçbir emare olmadığını beyanla açılan davanın reddini savunmuştur. Davaya konu zarar, kamu hizmeti niteliğindeki idari faaliyetlerin yürütülmesi sırasında meydana gelmiştir. 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu 2. maddesi hükmünce talep bir tam yargı davası niteliğindedir ve bu davalara bakma görevi idari yargı yerine aittir. 6100 sayılı HMK. 114 maddesinde de yargı yolu dava şartları arasında sayılmış olup dava şartlarının mevcudiyeti mahkemece yargılamanın her aşamasında kendiliğinden gözetilecektir. Bu durumda, mahkemece dava dilekçesinin yargı yolu bakımından reddedilmesi gerekirken uyuşmazlığın esastan incelenmesi usul ve yasaya uygun değildir. Kararın bu nedenle bozulması gerekmiştir" şeklindedir.

Yargı yeri konusunda Yargıtay tarafından verilen kararlara mahkemece uyulmuş olması taraflar yönünden usulü kazanılmış hak oluşturmaz. Görev konusu kamu düzenine ilişkin olduğundan yargılamanın her aşamasında re'sen gözetilebilir. Davacının iddia ettiği zarar davalı belediyenin kamu hizmeti niteliğindeki idari faaliyetlerin yürütülmesi sırasında meydana gelmiş bulunduğundan niteliği itibariyle idari yargıda görülmesi gereken hizmet kusuruna dayanmaktadır. Bu nedenle davaya idari yargı yerinde bakılması gerektiğinden itirazın kabulü ile davanın usulden reddine karar verilmesi gerekmiştir.

HÜKÜM: Gerekçesi açıklandığı üzere,

İtirazın kabulü ile Mahkememizin Hakem sıfatı ile verdiği 2010/125 esas 2012/276 karar sayılı 18/05/2012 tarihli kararının KALDIRILMASINA

Davanın usulden reddine…" kesin olarak karar vermiştir.

Davacı vekili bu kez aynı istemle(miktarı 27.341,09 TL göstererek), 15.11.2016 tarihinde idari yargı yerinde dava açmıştır.

MUĞLA 2.İDARE MAHKEMESİ: 1.3.2018 gün ve E:2016/1678 sayı ile "(…) 6831 sayılı Orman Kanununun 112.maddesinde "Bu Kanunla yasaklanan; dikiliden ağaç kesilmesi dışındaki fiillerin işlenmesi nedeniyle meydana gelen zarar için ayrıca genel hükümlere göre hukuk mahkemesinde gerçek zarar üzerinden tazminat talebinde bulunulabilir." hükmüne yer verilmiş maddenin devamı eden hükümlerinde zarar hesabına ilişkin değerlendirme yöntemleri belirtilmiş, 114.maddenin son fikrasında ise "Bu Kanunun 112 ve 113 üncü maddeleri ile bu madde hükümleri uyarınca açılacak tazminata ve ağaçlandırma giderine ilişkin davalar hukuk mahkemesinde görülür. Bu davalarda orman idaresi harçtan muaftır." düzenlemesi yer almıştır.

Orman Kanununun aktarılan hükümlerine göre; dikiliden ağaç kesilmesi dışında ormanlarda meydana gelen zararın tazmininin herhangi idari işlem tesisi ile sağlanmayacağı, Orman idaresinin genel hükümlere göre hukuk mahkemelerinde zararın tazminini uyuşmazlık konusu edebileceği, açıktır.

Öte yandan 2577 sayılı İdari Yargılama Usul Kanununun 2.maddesinin 2.fikrasında, idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davalarının idari yargıda açılabilecek dava türleri arasında sayıldığı görülmüştür.

Dosyadaki bilgi belgelerin incelenmesinden, davalı belediyece çöplük olarak kullanılan arazide, çöplerin gaz sıkışması sonucu alev alması ve çıkan yangının rüzgarın da etkisiyle ormanlık alana sıçraması neticesinde meydana gelen zararın tazmini istemiyle bakılmakta olan davanın açıldığı, meydana gelen zararın, yukarıda hükmü verilen mevzuat uyarınca dikiliden ağaç kesilmesi dışında meydana gelen bir zarar şeklinde ortaya çıktığı anlaşılmıştır.

Yukarıdaki mevzuat hükümlerinin değerlendirilmesinden, idarelerin hizmet örgütlenmesindeki aksaklıktan veya hizmetin gereği gibi işlememesi hallerinde doğacak zararların idarenin eylemlerinden doğmuş olacağının ve bu sebeple çıkacak tazminat uyuşmazlıklarının 2577 sayılı Kanun gereğince idari yargı mercilerince çözüme kavuşturulacağının açık olduğu, ancak genel ve soyut betimlemesi itibariyle idarenin hizmet örgütlenmesinden kaynaklanan bir zarar meydana gelmiş olsa dahi, 2577 sayılı Kanun ile çelişen ve uyuşmazlık özelinde daha tipik bir Kanun hükmü ile uyuşmazlık yolunun gösterilmiş olması halinde, nispeten özel hükümlerin, soyut ve genel hükümler yerine uygulanmasının gerekeceği sonucuna varılmıştır.

Olayda, idarece verilmekte olan bir kamu hizmetinin ifası kapsamında, idari bir eylemden zararın meydana gelmiş olup olmadığına ilişkin uyuşmazlığın görüm ve çözüm yerinin idari yargı mercileri olduğu açıksa da, davalı belediyenin yetkili bulunduğu çöp toplama ve bertaraf etme hizmeti kapsamında dökmüş olduğu çöplerin orman yangınına sebebiyet verdiği iddiasıyla tazminat isteminde bulunulduğu, yukarıda aktarılan Orman mevzuatı uyarınca, idari veya özel tasarruflar ile ormana zarar verilmesi halleri için herhangi ayrıma gidilmediği, eğer dava konusu olayda da bulunduğu üzere dikiliden ağaç kesilmesinden başka şekillerde ormana zarar verilmesi halinde zararın tazmini istenecekse bu istemin genel hükümler uyarınca yapılması gerektiği ve uyuşmazlığın da hukuk mahkemelerinde çözümleneceğinin hükme bağlandığı göz önüne alındığında, tipleştirilmiş bir uyuşmazlık için getirilen özel bir Kanun hükmü varken, zarar meydana getiren eylemin idariliğinin açık mevzuat hükmü karşısında görevli yargı kolunun belirlenmesinde kriter olarak değerlendirilemeyeceği kanaatine varılmıştır.

Nitekim Danıştay 8.Dairesinin 14/09/2009 tarihli E:2009/5421 ,K:2009/4744 sayılı karar ile 01/07/2009 tarihli E:2009/4277, K:2009/4406 sayılı kararı da bu yöndedir.

Bu itibarla; davalı idarenin ifa ettiği kamu hizmeti sırasında ormana verdiği zararın tazmin edilmesi istemine ilişkin uyuşmazlığın çözümünde adlî yargı yeri görevli olduğundan; aynı anlama gelen istemle açılan davada verilen Fethiye 1. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin (kesin olan) görevsizlik kararının kaldırılması için 2247 sayılı Kanun'un 19'uncu maddesi uyarınca Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulması gerekmiştir.

Açıklanan nedenlerle; 2247 sayılı Kanun'un 19'uncu maddesi uyarınca, bakılan davada görevli yargı yerinin belirlenmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulmasına, bakılan davaya ait dosya ile birlikte Fethiye 1.Asliye Hukuk Mahkemesinin E:2010/125 sayılı dava dosyasının Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine, Uyuşmazlık Mahkemesince bir karar verilinceye değin bakılan davanın incelenmesinin ertelenmesine…" karar vermiş, Mahkemece 20.3.2018 tarihli üst yazıyla gönderilen dava dosyası 26.3.2018 tarihinde kayıtlarımıza girmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Ahmet Tevfik ERGİNBAY, Süleyman Hilmi AYDIN, Aydemir TUNÇ ve Birgül KURT'un katılımlarıyla yapılan 25.06.2018 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, idari yargı dosyasının Mahkemece, ekinde adli yargı dosyasının onaylı örneği ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hâkim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, Kemer Orman İşletme Müdürlüğü Orman İşletme Şefliği hudutları dâhilinde bulunan Kayacık Köyü, Düzçam-Çırpı çöplüğü mevkiinde, 274 numaralı bölmede 29/10/2003 günü meydana gelen orman yangını nedeniyle idare zararının oluşmasında, gerekli tedbiri almayan, gerekli gözetim ve denetimi yapmayan davalı Belediyenin kusuru bulunduğundan bahisle, 25.735.954.000.-TL(idari yargıda 27.341,09 TL)'nin olay tarihinden itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte tazminine karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

5393 sayılı Belediye Kanununun "Belediyenin görev ve sorumlulukları" başlıklı 14. maddesinde,

"Belediye, mahallî müşterek nitelikte olmak şartıyla;

a) İmar, su ve kanalizasyon, ulaşım gibi kentsel alt yapı; coğrafi ve kent bilgi sistemleri; çevre ve çevre sağlığı, temizlik ve katı atık; zabıta, itfaiye, acil yardım, kurtarma ve ambulans; şehir içi trafik; defin ve mezarlıklar; ağaçlandırma, park ve yeşil alanlar; konut; kültür ve sanat, turizm ve tanıtım, gençlik ve spor orta ve yüksek öğrenim öğrenci yurtları (Bu Kanunun 75 inci maddesinin son fıkrası, belediyeler, il özel idareleri, bağlı kuruluşları ve bunların üyesi oldukları birlikler ile ortağı oldukları Sayıştay denetimine tabi şirketler tarafından, orta ve yüksek öğrenim öğrenci yurtları ile Devlete ait her derecedeki okul binalarının yapım, bakım ve onarımı ile tefrişinde uygulanmaz.); sosyal hizmet ve yardım, nikâh, meslek ve beceri kazandırma; ekonomi ve ticaretin geliştirilmesi hizmetlerini yapar veya yaptırır. (Mülga son cümle: 12/11/2012-6360/17 md.) (…) (Ek cümleler: 12/11/2012-6360/17 md.) Büyükşehir belediyeleri ile nüfusu 100.000'in üzerindeki belediyeler, kadınlar ve çocuklar için konukevleri açmak zorundadır. Diğer belediyeler de mali durumları ve hizmet önceliklerini değerlendirerek kadınlar ve çocuklar için konukevleri açabilirler.(…)";

"Belediyenin yetkileri ve imtiyazları" başlıklı 15. maddesinde "Belediyenin yetki ve imtiyazları şunlardır(…)

g) Katı atıkların toplanması, taşınması, ayrıştırılması, geri kazanımı, ortadan kaldırılması ve depolanması ile ilgili bütün hizmetleri yapmak ve yaptırmak. (…)";

"Gelecek yıllara yaygın hizmet yüklenmeleri" başlıklı 67. maddesinde de;

"Belediyede belediye meclisinin, belediyeye bağlı kuruluşlarda yetkili organın kararı ile park, bahçe, sera, refüj, kaldırım ve havuz bakımı ve tamiri; araç kiralama, kontrollük, temizlik, güvenlik ve yemek hizmetleri; makine-teçhizat bakım ve onarım işleri; bilgisayar sistem ve santralleri ile elektronik bilgi erişim hizmetleri; sağlıkla ilgili destek hizmetleri; fuar, panayır ve sergi hizmetleri; baraj, arıtma ve katı atık tesislerine ilişkin hizmetler; kanal bakım ve temizleme, alt yapı ve asfalt yapım ve onarımı, trafik sinyalizasyon ve aydınlatma bakımı, sayaç okuma ve sayaç sökme-takma işleri ile ilgili hizmetler; toplu ulaşım ve taşıma hizmetleri; sosyal tesislerin işletilmesi ile ilgili işler, süresi ilk mahallî idareler genel seçimlerini izleyen altıncı ayın sonunu geçmemek üzere ihale yoluyla üçüncü şahıslara gördürülebilir." denilmiştir.

Öte yandan, 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 8.2.2008 tarihinde yürürlüğe giren 23.1.2008 gün ve 5728 sayılı Kanunun 217. maddesi ile değişik 110. maddesinin üçüncü fıkrasında; " Dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırı olarak orman yangınına sebebiyet verenler iki yıldan yedi yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Ancak failin yangının söndürülmesine ve etkilerinin azaltılmasına yönelik çabaları veya meydana gelen zararın azlığı göz önünde bulundurularak, verilecek ceza yarısına kadar indirilir. Zararın belirlenmesinde yangın sonucu tamamen yanan ağaç ve ağaççıkların değeri, kısmen yanan ağaç ve ağaççıkların değerinde meydana gelen azalma, alt tabaka orman örtüsünün yanması nedeniyle oluşan zarar ve toprağın humuslu tabakasının yanması nedeniyle meydana gelen verim kaybı dikkate alınır.";

112. maddesinin birinci fıkrasında; "Bu Kanunla yasaklanan; dikiliden ağaç kesilmesi dışındaki fiillerin işlenmesi nedeniyle meydana gelen zarar için ayrıca genel hükümlere göre hukuk mahkemesinde gerçek zarar üzerinden tazminat talebinde bulunulabilir.";

114. maddesinde; "(Değişik : 23/9/1986 - 2896/56 md.)

Her türlü orman suçları ile tahrip olunan veya yakılan sahalar için, bu Kanunda yazılı tazminattan başka ayrıca, ağaç cinsine göre cari yıl içindeki mahalli birim saha ağaçlandırma gideri esas tutularak ağaçlandırma masrafına da hükmolunur.

112 nci maddenin son fıkrası hükmü bu madde için de aynen uygulanır.

(Ek fıkra: 23/1/2008-5728/221 md.) Bu Kanunun 112 ve 113 üncü maddeleri ile bu madde hükümleri uyarınca açılacak tazminata ve ağaçlandırma giderine ilişkin davalar hukuk mahkemesinde görülür. Bu davalarda orman idaresi harçtan muaftır." denilmiştir.

Anayasa'nın 125. maddesinin son fıkrasında, idarenin kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlü olduğu kurala bağlanmış; 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2/1-b maddesinde, idari eylem ve işlemlerden dolayı hakları ihlal edilenler tarafından açılan tam yargı davaları, idari dava türleri arasında sayılmıştır.

Dava, Kemer Orman İşletme Müdürlüğü Orman İşletme Şefliği hudutları dâhilinde bulunan Kayacık Köyü, Düzçam-Çırpı çöplüğü mevkiinde, 274 numaralı bölmede 29/10/2003 günü meydana gelen orman yangını nedeniyle davacı orman idaresinin zararının oluşmasında, gerekli tedbiri almayan, gerekli gözetim ve denetimi yapmayan davalı Belediyenin kusuru bulunduğundan bahisle, 25.735.954.000.-TL(idari yargıda 27.341,09 TL)'nin olay tarihinden

itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte tazminine karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

Dava dosyasındaki bilgi ve belgelerin incelenmesinden; davalı Belediyenin 2004 yılında verdiği cevap dilekçesinde, Çırpı çöp toplama alanının 15 yıldır kullanılmakta olduğu, dava konusu alanın Belediyelerince izinsiz kullanılmadığı, orman idaresinin izni ve bilgisi dahilinde bu alanın çöp toplama alanı olarak kullanıldığı; orman idaresince, 2000 yılında alınan Katı Atık Düzenli Deponiye Tesisi ön izninin iptal edilmesine karşılık, bu alana çöp dökme izninin iptal edilmediğinin savunulduğu; diğer taraftan, davalı Belediye Encümenin 31.1.2002 tarih, 122 no.lu kararına göre, belediye tarafından toplanarak Çırpı Mevkiindeki çöplük sahasına nakledilen çöplerin bir yıllık kullanım ve değerlendirme haklarının ihale ile verildiği; süregelen bu uygulamanın, çöplük alanındaki yangının olduğu tarihi de kapsayıp kapsamadığı yönünde olumlu ya da olumsuz bir bilgiye rastlanılmadığı; ancak, davalı idare savunmasında, alanın 15 yıldır kullanılmakta olduğunun ifade edilmesi nedeniyle, yangının çıktığı zamanda da çöp alanının kullanılmasında idarenin irade ve kararının mevcut olduğunun varsayılması gerektiği anlaşılmıştır.

Orman Kanununun 112. maddesinin gerekçesinde de "112. maddenin birinci fikrasında yapılan değişiklikle, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununda ceza yargılamasında şahsi hak talebi ve tazminat istemine ilişkin usulü hükümlere yer verilmemesi sebebiyle, bu Kanunla yasaklanan; dikiliden ağaç kesilmesi dışındaki fiillerin işlenmesi nedeniyle meydana gelen zararın genel hükümlere göre ve hukuk mahkemelerinden istenebileceği hükme bağlanarak Ceza Muhakemesi Kanunuyla uyum sağlanmıştır" denilmiştir.

Orman Kanunu hükümleri uyarınca yasaklanan ve orman suçu teşkil eden dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırı olarak orman yangınına sebebiyet veren şahısların eylemleri nedeniyle ortaya çıkan zararın tazmini istemiyle açılacak olan tazminata ve ağaçlandırma giderlerine ilişkin davaların genel hükümlere göre hukuk mahkemelerinde görüleceği açıktır.

Dava dosyalarındaki bilgi ve belgeler ile yasal düzenlemeler gözetildiğinde, 6831 sayılı Yasanın sözü edilen maddelerinde yer verilen tedbirsizlik ve dikkatsizlik sonucu ormanda yangına neden olunması ve ormana zarar verilmesi eyleminden farklı olarak bu davada, Belediyenin çöp depolama hizmetini yürüttüğü sıradaki eyleminden doğan zararın giderilmesi için davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Bu durumda, kamu hizmeti yürüten Belediyenin bu hizmeti yürüttüğü sırada verdiği zararın tazmini istemiyle açılan dava, olayda kamu hizmetinin yöntemine ve hukuka uygun olarak yürütülüp yürütülmediğinin, bu hizmetin yürütülmesinde hizmet kusuru veya başka nedenle idarenin sorumluluğu bulunup bulunmadığının saptanmasını gerektirmektedir. Bu hususların saptanması ise idare hukuku ilkelerine göre yapılabileceğinden, 2577 sayılı Yasa'nın 2/1-b maddesi kapsamında bulunan tam yargı davasının görüm ve çözümünde idari yargı yeri görevli bulunmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, Muğla 2.İdare Mahkemesince, 1.3.2018 gün ve E:2016/1678 sayı ile yapılan başvurunun reddi gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Muğla 2.İdare Mahkemesince, 1.3.2018 gün ve E:2016/1678 sayı ile yapılan BAŞVURUNUN REDDİNE, 25.06.2018 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Şükrü	Mehmet	Ahmet Tevfik
NECİPOĞLU	BOZER	AKSU	ERGİNBAY

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Aydemir	Birgül
AYDIN	TUNÇ	KURT

.